

ת"פ 199/05/14 - מדינת ישראל נגד ביניים ברהה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 199-05-14 מדינת ישראל נ' ברהה (עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ורד ליכטר-סול

המאשימה

נגד

ביניים ברהה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד צבי הלפגוט

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.4.14 בשעה 04:36 או בסמוך לכך, ברחוב הגדוד העברי 33 בתל-אביב, פנה הנאשם לגב' י' ק' (להלן - המתלוננת), ודרש ממנה להתקרב אליו. משסירבה המתלוננת לעשות כן החל הנאשם לקלל אותה באומרו: "מה את לא שומעת, את חרשת יא זבל". בתגובה ענתה המתלוננת לנאשם ואמרה: "מה אתה רוצה ולמה אתה מקלל אותי זבל. אתה זבל". בשלב זה שלף הנאשם סכין וניסה לדקור את המתלוננת ואת בן זוגה שהיה עמה, מר א' ט' (להלן - המתלונן). עוברי אורח ניסו להגן על המתלוננת והנאשם ברח מהמקום.
2. לאחר סריקות אותר הנאשם, כשהוא אוחז בתיק שחור ובו סכין ושטר כסף מזויף על סך 100 ₪ (להלן - הסכין ושטר הכסף המזויף, בהתאמה). השוטר עוז פתאי הודיע לנאשם על מעצרו, אך הנאשם התנגד לנאשם לכבילתו באזיקים תוך שהוא מנופף בידיו לכל עבר. בהמשך הדברים, בתום חקירת הנאשם בתחנת המשטרה, איים הנאשם על החוקר, השוטר בינה דבב, באומרו: "אם היית בחוץ בלי מדים, הסכין זה היה עליך ולא עליה כי אני לא מפחד מהמעצר בישראל. אני הייתי עצור בבור זה בשבילי בית מלון. אתה יכול לבוא לברר מי אני. תשאל מי זה ברהה, יגידו לך מי אני".
3. על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בביצוע ארבע עבירות: איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין; החזקת שטר כסף מזויף, לפי הוראות סעיף 462(2) לחוק העונשין; ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי, לפי הוראות סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח משולב], תשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה). לעניין שטר

הכסף המזויף יש להעיר, כי בכתב האישום הואשם הנאשם בזיוף שטר הכסף, אך אין מחלוקת כי מדובר בטעות קולמוס והעבירה הנכונה, בהתאם לעובדות כתב האישום, היא, כאמור, העבירה של החזקת שטר כסף מזויף (ר' גם דברי ב"כ המאשימה בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 5).

4. הנאשם, שהינו נתין זר מאריתריאה, ציין בתחילת הדיונים בבית המשפט כי הוא יודע עברית היטב ואין לו צורך במתורגמן (ר' בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 10). עם זאת, בהמשך הדברים, לרבות במהלך עדותו לפניי, הסתייע הנאשם במתורגמן לשפה הטיגרית. בתשובתו לאישום, מפי בא-כוחו, הודה הנאשם בנוכחותו במקום ובמועד המצוינים בכתב האישום. בהמשך הדברים הסתבר כי הנאשם מודה גם במפגש עם המתלוננת והמתלונן באותו מקום ומועד. יחד עם זאת כפר הנאשם בביצוע כל עבירה שהיא. בנוסף, לעניין הסכין טען הנאשם כי מדובר במצית-סכין, שהחזקתו כשרה, ולעניין שטר הכסף המזויף טען הנאשם שלא ידע כי מדובר בשטר מזויף (ר' בפרוטוקול, עמ' 6).

ב. פרשת התביעה:

5. נוכח גדר המחלוקת בין הצדדים, כפי שתואר לעיל, זומנו מטעם המאשימה לעדות חמישה שוטרים, וכן המתלוננת והמתלונן. כמו כן הוגשו מספר מסמכים ובהם, בין השאר, דוחות העימותים שנערכו בין המתלוננת לבין הנאשם (ת/3) ובין המתלונן לבין הנאשם (ת/4).

6. השוטרים אלירן חייטוב ועוז פתאי היו בסיוור בניידת משטרה, יחד עם עוד שני שוטרים, עת במועד הנקוב בכתב האישום נתקבלה בניידת קריאה אודות אירוע קטטה ברח' הגדוד העברי 33. השוטרים הגיעו למקום, שכן היו באזור. השוטרים חייטוב ופתאי ערכו דוחות אודות פעולותיהם וזומנו להעיד לפניי.

7. השוטר חייטוב, מפקד הצוות (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 23), ציין בדו"ח הפעולה שערך כלהלן:

...בהגיענו למקום הבחנתי בבחורה אריתריאית (המתלוננת - ש.א.)... אשר הייתה נסערת ופנתה אליי בשפה האנגלית וביקשה עזרה. לשאלתי מה קרה? הנ"ל מסרה לי כי בחור אריתריאי ניגש אליה ואיים עליה (ע)ם סכין ושתיתן לו כסף, לציין כי המודיעה מסרה כי הלכה ברחוב הנ"ל יחד עם ידיד שלה (המתלונן - ש.א.)... אשר טען גם הוא כי ראה הכל ומוכן לעזור לי לבצע סריקות אחריו (הכל התנהל בשפה האנגלית), לציין כי הבנתי מהקורבן כי ככל הנראה הלכה ביחד עם ידיד שלה ברחוב ונתין זר אחר שאינו מוכר להם הגיע ואיים (ע)ם סכין ורצה לקחת לה כסף, לציין כי תשאלתי את הקורבן מספר פעמים על מנת לוודא שלא מדובר בסכסוך או אלמ"ב ולטענתה ביחד עם ידיד שלה המשיכו בגרסה שניסו לשדוד אותם ללא היכרות מוקדמת עם הקורבן... יצאתי ביחד עם שותפיי והקורבן לבצע סריקות אחר החשוד... לכיוון גינת לוינסקי לפתע הקורבן מצביע(ה) על חשוד אשר יושב בגינה על מזרן ולידו תיק גב שחור ומצביעה על החשוד וטוענת שזה הוא, כאשר ביחד עם שותפיי עוז ואפי ניגשנו לחשוד (הנאשם - ש.א.) ושאלתי אותו מה מעשיו והנ"ל טען שסתם יושב. לשאלתי של מי התיק? הנ"ל טען ששלו, לציין כי הנ"ל מדבר עברית...

...כאשר החשוד נלקח לתחנה החשוד אמר "היא חייבת לי כסף" מבלי שראה את הקרבן מכיוון שביקשתי ממנה שתרחק מהמקום ומבלי להסביר לחשוד את החשדות נגדו והמעורבות שלו

באירוע... כמו כן ביצעתי חיפוש בכליו של החשוד ומצאתי בכיס השמאלי חימוני של התיק סכין קפיצית... הסכין אשר בלטה מחוץ לכיס של התיק בשטח כאשר ברגע המעצר הוצאתי אותה עם כפפה...

...בתחנה ניסיתי להמשיך לתשאל את הקורבן והעד (המתלוננת והמתלונן - ש.א.) על מנת לקבל יותר פרטים אך השניים דוברים את השפה הטיגרית/אמהרית וכל מה שהבנתי באנגלית והשניים המשיכו בגרסה שאין ביניהם לחשוד היכרות מעמיקה וכי החשוד הגיע ברחוב לפתע וללא סיבה דרש כסף באיומי סכין וכי הנ"ל בטוחה שהחשוד שנעצר זה החשוד... (ר' בדו"ח ת/8).

8. בחקירתו הנגדית עמד השוטר חייטוב על האמור בדו"ח הפעולה שערך. חייטוב עומת עם העובדה שגרסת המתלוננים אינה כוללת טענה לדרישת כסף על ידי החשוד ונתבקש להסביר את הדברים, אך אמר שאין לו הסבר לכך (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 22). עוד יש לציין כי במקום אחד בחקירתו הנגדית אמר חייטוב "...אם תקרא את דוח הפעולה, הסכין בצבצה מחוץ לכיס השמאלי או הימני של המכנס" (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 30), הגם שבדו"ח רשם, כאמור, שהסכין בלטה מחוץ לכיס של תיק הגב של הנאשם.

9. כאמור, השוטר פתאי העיד אף הוא לפני. דו"ח הפעולה שערך (ת/7) כולל תיאור הדומה לזה של השוטר חייטוב. השוטר פתאי ציין בדו"ח הפעולה כי לאחר שאותר הנאשם, הוא הודיע לו על דבר מעצרו והוביל אותו, יחד עם שוטר נוסף, לתחנת שרת, הנמצאת במרחק של מטרים ספורים. על פי האמור בדו"ח הפעולה שערך פתאי הנאשם התנגד למעצרו, הובל לתחנה ושם נערך עליו חיפוש גופני, בשירותים, בהסכמתו; כלהלן:

...לציין שהחשוד התנגד בידיו לצדדים בכך שאני תפסתי את ידו הימנית (כך במקור - ש.א.) בחוזקה והובלתי אותו לתחנה... במהלך החיפוש בשירותים של התחנה נתפס שטר מאה שקלים מזויף רשום עליו בכחול דוגמה...

לציין כי בוצע חיפוש בכליו מכיוון שבשטח נתפס סכין בתיקו... כמו כן נשאל את הסכמתו לגבי החיפוש הנ"ל, הסכים... (ר' ת/7).

10. באשר לנסיבות האירועים נשוא כתב האישום עצמו העידו לפני המתלוננת והמתלונן. בחקירתה הראשית תיארה המתלוננת את מהלך האירועים, באמצעות מתורגמן לשפה הטיגרית, כלהלן:

ת: הייתי בדרך מהבית, היו שם עובדות רחוב, הנאשם קרא לי מאיזה בית, בהתחלה לא התייחסתי כשהוא קרא לי, המשכתי הלאה, בשנית הוא קרא לי שוב, ואמר לי למה את לא עונה לי בכלל, סתומה, אמרתי לו למה אתה אומר לי ככה. הוא שלף סכין, נבהלתי וצרחתי. ולאחר מכן, חברי שלי חזר אחורה, ועוד היו שניים שעוברי אורח, השניים והבן שלי ניסו לקחת ממנו את הסכין ואני התקשרתי באותו רגע למשטרה. כשהתקשרתי למשטרה הנאשם אמר לי שהוא בעצמו שוטר. הגיעו השוטרים הוא כבר לא היה במקום, ברח, הלכו לחפש אותו, מצאנו אותו, הוא אמר שהוא ירצח אותי. הגענו לתחנת המשטרה, השוטרים דיברו איתנו, במשטרה הוא טען שאני זונה, שאני מקבלת כסף מגברים והוא עשה זאת במטרה לסכסך ביני לבין בעלי, והוא טוען שהוא יכול להשיג את מספרי הטלפון של הסודנים שבאים אלי. אני רוצה שהוא יציג את המספרי

טלפון של הסודנים שבאים אלי בגלל שהוא טוען שהוא מביא לי את הסודנים שישלמו לי תמורת שירות מיני.

ש: מה קרה עם הסכין. תתארי מה הוא עשה עם הסכין.

ת: מדגימה תנועה של הנפת היד (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 19 ואילך).

11. המתלוננת נחקרה בחקירה נגדית נמרצת. המתלוננת עומתה עם טענה כי המתלונן מסר שהיא ניסתה להכות את הנאשם עם נעל. בתגובה חייכה והשיבה שהיא התגוננה עם הידיים אך אינה זוכרת אם חלצה נעל (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 4 ואילך). בהמשך הדברים, סיפרה המתלוננת כי הנאשם פנה אליה וקרא לה בשם גנאי, מתוך מקום "לא כל כך מכובד", וכי באותה העת המתלונן הלך לפניו (שם, עמ' 19 שורה 11 ואילך). כפי שעלה בעימות שנערך בין המתלוננת לבין הנאשם, וכן מהמשך עדותה של המתלוננת, המקום בו שהה הנאשם היה בית בושת (ר' ת/3, שורה 33 ואילך; בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 30).

12. באשר לדבריו של השוטר חייטוב, שלפיהם המתלוננת אמרה לו שהנאשם דרש ממנה כסף, הכחישה המתלוננת את הדברים. המתלוננת טענה שהנאשם לא דרש ממנה כסף באירוע והוסיפה שלא אמרה כך לשוטרים (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 13 ואילך). בהקשר זה לא למותר להעיר כי בחקירתה החוזרת הבהירה המתלוננת שבשטח לא היה מתורגמן ועל כן היתה בעיה של תקשורת עם השוטרים וכי הם שוחחו ב"תערובת של שפה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 11).

13. ב"כ הנאשם שאל את המתלוננת מדוע מסרה בעדותה הראשית כי בעת שנתפס איים עליה הנאשם ברצח, כאשר, כך לפי טענת הסניגור, הדברים לא נאמרו בהודעה שנגבתה מהמתלוננת במשטרה. המתלוננת השיבה כי הנאשם אמנם אמר כך כשנעצר (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 22), והוסיפה: "אני אמרתי. אני לא רושמת" (שם, שורה 20).

14. המתלוננת נשאלה אודות היכרותה עם הנאשם והסבירה כי מדובר בהיכרות שטחית, מתוך כך שהנאשם נהג לבוא לבר אותו היא מנהלת יחד עם המתלונן (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 6 ואילך). דברים דומים אמרה המתלוננת בעימות עם הנאשם, ר' ת/3, שורה 4 ואילך. ר' גם ת/5). בהמשך הדברים אישרה המתלוננת שבתקופה מסוימת התגורר הנאשם עם קרוב משפחה שלה, ואף היה מתקשר אליה, אך שבה וטענה כי היכרותה עם הנאשם היא מהבר (ר' בפרוטוקול, עמ' 20, שורה 17 ואילך).

15. באשר לאירוע נשוא כתב האישום חזרה המתלוננת וטענה כי לא קבעה פגישה כלשהי עם הנאשם וכי מדובר בהמצאה של הנאשם. לגרסתה, כפי שהעידה גם בעדותה הראשית, דובר בפגישה אקראית, כאשר הנאשם ראה אותה מתוך בית בושת בו שהה וקרא לה, ומכאן התפתח האירוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 23 ואילך).

16. כאמור, גם המתלונן העיד לפניי, אף הוא באמצעות מתורגמן לשפה הטיגרית, ותיאר את האירוע בחקירתו הראשית כלהלן:

ת: היינו בעבודה כל הלילה, בסביבות ארבע לפנות בוקר, אני הייתי לפני המתלוננת במרחק של עד שלוש מטר, שמעתי אותה צורחת, חזרתי אחורה, כשחזרתי ראיתי אותה עם דבר, שנשאה נעל, מניפה ככה. הוא היה עם סכין,

עמוד 4

רצה לדקור אותה. חשבתי שהוא רוצה לדקור רק אותה, אבל כשבאתי ושאלתי למה הוא רצה לדקור גם אותי. היו עוד שניים שהיו הולכים בסביבה שלנו, גם הם חזרו אחורה. אני נורא כעסתי רציתי לעצור אותו עם הסכין, הוא ברח, היא התקשרה למשטרה, השוטרים לא הגיעו מהר, רצינו להתקדם לכיוון הבית, פתאום הם הגיעו, שאלו אותי מה קרה, הסברתי להם שנתקלנו בבעיה כזו וכזו, לקחו אותי בניידת. אני נסעתי עם הניידת, חיפשנו אותו לא מצאנו, הגענו לתחנת המשטרה, הוא היה שם בתחנת המשטרה...

ש: תתאר מה הנאשם עשה עם הסכין.

ת: מאיפה הוא שלף את הסכין אני לא יודע, לא ראיתי. מדגים מה עשה עם הסכין. המדובר בסכין מתקפלת. חזרתי רציתי לעצור אותו, הוא רצה לדקור את כולם. מדגים נפנוף עם הסכין לכל הכיוונים. הוא הסתובב עם הסכין, לא הצלחתי לתפוס אותו. היו עוד שניים שרוצים לתפוס אותו והוא ברח... (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 27 ואילך).

17. בחקירתו הנגדית הבהיר המתלונן כי מכיוון שצעד לפני המתלוננת הוא לא ראה את תחילת האירוע, אלא רק את המשכו, כפי שתיאר בחקירתו הראשית. המתלונן הוסיף וציין כי אינו יודע מה היתה מטרתו של הנאשם וכי לא שמע שהנאשם דיבר על כסף וגם לא אמר זאת לשוטרים (ר' שם, בהמשך הדברים). עוד יש לציין כי במהלך העימות שנערך בין המתלונן לבין הנאשם הטיח הנאשם במתלונן "כשאתה לא נמצא בעבודה אני משכיב אותה בבר בכסף..." (ר' ת/4, שורה 18) והמתלונן השיב וטען שהנאשם כי הוא שקרן ואדם מלוכלך.

18. מטעם המאשימה העידו שלושה שוטרים נוספים. השוטר משה כץ, שביום 25.4.14 בבוקר הוביל את הנאשם בתחנת המשטרה מיחידת הסיור אל חדר החקירות. כאמור במזכר אותו כתב, באותה העת מפיו של הנאשם "נדף ריח חריף של אלכוהול" (ר' ת/1. בחקירתו לפני ציין השוטר כץ כי הניח שהנאשם שיכור "אבל לא ברמה של ליפול על הרצפה" - ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 28). כמו כן העידו החוקר בינה דבב, שגבה את הודעתו הראשונה של הנאשם, ביום 25.4.14 (ת/9א), והחוקר מוקט טקה, שגבה את הודעת הנאשם השנייה, ביום 28.4.14 (ת/2), וכן ערך את העימותים ת/3 ות/4 ואת המזכרים ת/5 ות/6.

19. השוטר דבב ציין, בתחילת הודעה שכאמור גבה, כי הנאשם הינו נתין זר מאריתריאה וכי הוא (מר דבב) דובר את השפות הטיגרית והאמהרית המדוברות במדינה זו, אך בכל זאת התעקש הנאשם להיחקר בשפה האנגלית-בריטית, ועל כן הוא זימן מתורגמנית לשפה זו. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר דבב מדוע בכלל חקר את הנאשם כאשר הלה "לא יציב (ו)ריח חזק של אלכוהול נודף מהפה שלו" (כאמור בת/9א, שורה 4), ומבקש בקשה כה מוזרה, והשיב כי הנאשם אמנם היה שתוי אך השיב עניינית לשאלות שנשאל (ר' בפרוטוקול, עמ' 27).

20. השוטר דבב ציין, כאמור במזכר שערך, כי בסוף החקירה אמר לו הנאשם שהוא יודע את החוק ולפיכך ביקש להיחקר באנגלית, והוסיף:

...אז אמרתי לו (לנאשם - ש.א.) מי שיודע את החוק לא מסתובב עם סכין, ואז הוא אמר לי אם היית בחוץ בלי מדים הסכין זה היה עליך ולא עליה כי אני לא מפחד מהמעצר בישראל. אני

הייתי עצור בבור זה בשבילי בית מלון. אתה יכול לבוא לברר מי אני. תשאל מי זה ברהה, יגידו לך מי אני (ר' המזכר ת/10).

21. בתחילת ההודעה שגבה השוטר דבב מסר הנאשם גרסה שלפיה הוא קבע פגישה עם המתלוננת משום שרצה לשכב איתה, כלהלן:

אני יושן ברחוב אין לי בית. אני דיברתי עם חברה שלי (המתלוננת - ש.א.) אמרתי לה שאני רוצה לשכב איתה היום ואז היא אמרה לי שהיא לא יכולה כי יש לה משהוא, נראה לי משפחה שלה, הבחור שהיה איתה יכול להיות שהוא משפחה שלה, דיברתי איתו אולי הוא רוצה לזיין ואז רציתי לריב איתו כי הוא היה איתה ואז הוא הזמין לי כמה חברים שלו כדי שיריבו איתי, הוא רצה לריב איתי ראשון בגלל שאני דיברתי איתה הוא אמר לי שהיא חברה שלו, הבחור הזמין שלושה אנשים שיריבו איתי, ואז השוטרים הגיעו אחד השוטרים הרביץ לי והביאו אותי לפה (ר' ת/9א, שורה 8 ואילך).

22. הנאשם הכחיש בהודעתו האמורה כי ביצע עבירה כלשהי. הנאשם הכחיש כי החזיק בסכין, ובאשר לשטר הכסף המזויף טען תחילה כי שטר הכסף אינו שלו, ולאחר מכן כי מדובר בכסף אמיתי. עם זאת ראוי לציין שבמסגרת העימות, אשר נערך בין הנאשם לבין המתלוננת, התייחס הנאשם לשטר הכסף המזויף ואמר: "קיבלתי בבר ידעתי שזה מזויף וחיפשתי את הבחור שהביא לי ולכן שמרתי את הכסף שזה מזויף" (ר' ת/3, שורה 24), ובהמשך "אני מבין ומודה שהחזקתי בשטר ואני חיפשתי את הבחור שהביא לי את הכסף על מנת להחזיר לו" (שם, שורה 27).

23. הודעתו השנייה של הנאשם, נגבתה כאמור על ידי השוטר טקה, כשלושה ימים לאחר גביית ההודעה הראשונה על ידי השוטר דבב. בהודעה זו סירב הנאשם לשתף פעולה ולענות על שאלות, הבהיר כי גרסתו נמסרה בהודעתו הראשונה והוסיף כי במקום התרחשות האירועים דנא מצויות מצלמות.

24. בין לבין ערך השוטר טקה, ביום 27.4.14, את העימות בין המתלוננת לבין הנאשם (ר' דו"ח העימות ת/3) ואת העימות בין המתלונן לבין הנאשם (ר' דו"ח העימות ת/4). כמו כן ערך מר טקה מזכר על שיחה שערך עם המתלוננת בתום העימות (ת/5) ומזכר המתאר את הסכין (ת/6, ר' גם התצלום ת/12).

25. לעניין תוכן העימותים ראוי לציין, מעבר לדברים שכבר צוינו לעיל, כי במהלך העימות עם המתלוננת מסר הנאשם גרסה שאמנם דומה בעיקרה לזו מסר בהודעתו הראשונה, אך שונה בפרטיה (ת/9א), כלהלן:

מכיר אותה (את המתלוננת - ש.א.) מעבודה שלה יש לה בר ואני קליינט בבר. אתמול אני התקשרתי אליה וקבעה איתי בגדוד העברי וטענתי בפניה לא איחרת והיה איתה בחור וענתה לי שבגלל שיש לה בחור היא התעכבה והבחור שהיה אמר לי מה אתה רוצה וענית לו מה אכפת לך והוא הביא 2 בחורים ואני הלכתי לבד ושם עצרו ובנוסף אני שוכב איתה בכסף (ר' ת/3, שורה 10 ואילך).

26. בחקירתו הנגדית נשאל השוטר טקה אילו פעולות נקט נוכח טענת הנאשם כי קיימות מצלמות במקום והשיב שאינו זוכר, גם לאחר שהוצג לו מזכר שערך השוטר פינגלט (נ/2). על פי האמור במזכר זה, במסגרת החקירה הגיע פינגלט לקיוסק המצוי ברח' הגדוד העברי 33, בו ישנן מצלמות, אך בדיקה

שנערכה האירוע דנא לא נקלט בהן, וגם בדיקה שערך לגבי מצלמות בגדוד העברי 22 לא העלתה תוצאות.

27. עוד נשאל החוקר טקה, במסגרת חקירתו הנגדית, מדוע לא חקר את הנאשם הן לגבי החשד של התנגדות למעצר והן לגבי החשד לאיומים על מר דבב; והשיב כלהלן:

ש: בכתב האישום יש טענה שהנאשם איים על החוקר ד(בב). הטענה היא שהוא אמר לו וכך זה מופיע בכתב האישום, אם היית בחוץ בלי מדים, זה היה עליך ולא עלי. למה לא חקרת אותו על זה.

ת: זה פעם ראשונה שאני שומע את הדבר הזה. יכול להיות שזה מופיע בעדות של בינה. האיומים שבגינם חקרתי אותו, זה על המתלוננת.

ש: בכתב האישום יש טענה שהשוטר עוז פתאי ביקש לעצור את הנאשם ואז נופף בידיו והתנגד למעצר. למה לא חקרת אותו גם על זה.

ת: כי לא היה צורך בזה. נאמר לי מהממונים עלי שאין צורך. הוא מתנגד, ו-99% מהאנשים מתנגדים. גם לא הזהרתי אותו בעניין זה (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 18 ואילך).

28. בתום פרשת התביעה הוגשו מספר מוצגים, ובהם הסכין (ת/11) ותצלומה (ת/12). כפי שניתן היה להתרשם, מדובר בסכין קפיצית בעל להב נשלף, הכוללת מצת בידית האחיזה שלה. כמו כן הוגשה חוות דעת מומחה, שנערכה במחלקה לזיהוי פלילי (ת/13), אשר קובעת כי שטר הכסף שנתפס אצל הנאשם - בערך נקוב של 100 ₪ - הינו אכן שטר כסף מזויף.

ג. פרשת ההגנה:

29. מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשו שני מסמכים: האחד, פרוטוקול הדיון במעצרו של הנאשם, שנערך עובר להגשת כתב האישום, ביום 25.4.14. על האמור בפרוטוקול זה, הטוען המשטרתי ציין כי הנאשם היה בגילופין בעת שנעצר ונדרשת חקירה נוספת שלו משום ש"בחקירתו הראשונית היה בגילופין" (ר' נ/1). המסמך השני הוא המזכר שערך השוטר פינגלט (נ/2), שתואר לעיל.

30. בחקירתו הראשית ציין הנאשם כי הוא נמצא כבר שבע שנים בישראל, ואת המתלוננת הוא מכיר מ"לפני שנת 2012" (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 24). לדבריו, הוא שימש כ"יועץ" למתלוננת, עזר לה והיה מביא לה קליינטים שיעשו מסיבות אצלה. את האירועים נשוא כתב האישום תיאר הנאשם כלהלן:

ש: מה קרה באותו (לילה) של 25.4 בשעה 4:00 ברח' הגדוד העברי בתל אביב.

ת: חודש לפני כן, בהתחלה רבנו, הריב שהיא אמרה שכתבתי לה משהו בפייסבוק, ואמרתי דברים לאנשים אחרים, ואני התקשרתי אליה כדי שנשלים, אמרה לי טוב - אחרי שאני אסגור, תחכה לי בדרך, חזרה לבית. ואחרי זה הם באו, היא ועוד שלושה אנשים איתה. ואני הייתי לידה, ליד הבית בושתי, אנחנו היינו חברים טובים מאוד, אח"כ היה סכסוך בינינו. הסכסוך לא היה בלאגן, היא אמרה דיברת עם אנשים משהו לא טוב בפייסבוק, ליד תמונה שלי רשמת ככה, וכל

עמוד 7

העולם מסתכלים, אני התקשרתי אליה כדי לדבר, אני לא הלכתי למקום שלה חודש. התקשרתי בטלפון בואי נדבר, אמרה לי אני אסגור בשתיים, תחכה לי מתי שאני סוגרת, ניפגש.

ש: ואז מה קרה.

ת: אז אני מחכה ומחכה לה ובשעה 24:00 לא באה, ולא באחת. ובשעה שלוש וחצי ארבע לא יודע, היא באה, אבל אני הייתי בתוך בית הבושת, ואני ראיתי אותה עברה, אני קראתי לה, אבל היו שם שלוש אנשים, אחד חבר שלה ושניים חברים של החבר שלה. היא אמרה למה קראת לי זונה, אני לא זונה. אתה בן זונה, למה קראת לי זונה, היא רצתה לזרוק עלי את הנעל שלה. האנשים שהיו הם באו לתקוף אותי ואני ברחתי, וזהו. זה מה שהיה. אני לא ברחתי הרבה, הלכתי למקום השינה שלי.

ש: מה קרה כשהגעת למקום בו אתה יישן.

ת: באו שני שוטרים, היכו אותי, אמרתי להם מה עשיתי. לקחו אותי לחקירה...

ש: כשהגעת למשטרה מה קרה שם?

ת: עשו עלי חיפוש. תוריד בגדים והכל, והיה תיק ובתוך התיק כל הדברים שלי היו שם, כרטיס עבודה, סכין גילוח בגדים וכו', וגם המצית של הסיגריה, היתה שם. טלפונים היה לי כל הדברים שלי בתיק. הוציאו לי הכל. אני משתמש במצית ולפעמים אם יש משהו לסדר לאנשים אני מסדר עם הסכין גם אוכל סלט. זו לא סכין שאני יכול לדקור איתה (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 8 ואילך).

31. בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על הטענה כי בעבר קיים עם המתלוננת יחסי מין תמורת תשלום. יחד עם זאת טען הנאשם, כאמור לעיל, כי במועד דנא הוא לא נפגש עם המתלוננת לצורך קיום יחסי מין בתשלום אלא בנסיבות אותן תיאר בחקירתו הראשית, דהיינו: כדי להשלים עם המתלוננת לאחר - כך אליבא דנאשם - שהמתלוננת טענה שהנאשם כתב עליה משהו בפייסבוק. הנאשם הוסיף וטען כי לא איים על המתלוננת עם סכין, וגרס שהמתלוננת התעצבנה משום שהוא שקרא לה מתוך בית הבושת כאשר היא נמצאת עם החבר שלה, שהוא המתלונן (ר' בפרוטוקול, עמ' 33). בנוסף, הנאשם הכחיש כי איים על השוטר דבב (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 7 ואילך).

ד. דין והכרעה:

(1) המישור העובדתי:

32. כפי שטען ב"כ הנאשם בסיכומיו, ובצדק, בחקירת המשטרה במקרה דנא נפלו כמה וכמה פגמים, החל מראשיתה. בין השוטרים שהגיעו לזירה לבין המתלוננת והמתלונן נתגלעו קשיי תקשורת מהותיים. לא היה במקום שוטר או גורם אחר שיכול היה לתרגם, ועל פני הדברים התקשורת - באנגלית רצוצה או ב"תערובת של שפה", כהגדרת המתלוננת - היתה לקויה. כך, למשל, הגם שהשוטר חייטוב טען כי בירר היטב את הדברים עם המתלוננת והיא עמדה על הטענה שהחשוד ניסה לשדוד את המתלוננים, הרי

ששני המתלוננים מתעקשים וטוענים כי לא דיברו על דרישת כסף אלא על כך שהנאשם קילל את המתלוננת ושלף סכין כלפיה.

33. בנוסף, גם בחקירת הנאשם נפלו פגמים מהותיים:

ראשית, הנאשם כלל לא נחקר לגבי שתיים מתוך ארבע העבירות בהן הוא מואשם בכתב האישום, דהיינו: העבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי, והעבירה של איומים (על השוטר מר דבב). בהקשר זה יצוין כי המחדל של אי חקירה בעניין האיומים על השוטר דבב הינו חמור במיוחד, שכן לא מדובר בפרט הקשור לעבירות לגביהן ממילא נחקר החשוד אלא באירוע נפרד ועצמאי מהן, ועל כן באי חקירת הנאשם לגביו היה כדי לפגוע ביכולתו להתגונן בעניין זה. עוד יש להעיר, בהקשר זה, כי כפי שצוין לעיל החוקר טקה טען במהלך חקירתו הנגדית שהוא לראשונה שומע על כך שהנאשם מואשם באיומים על השוטר דבב.

שנית, הנאשם נחקר על ידי החוקר דבב בעודו בגילופין, כאשר אינו יציב וכאשר ריח חזק של אלכוהול נודף מפיו. חקירתו זו נעשתה, כזכור, בשפה האנגלית-בריטית, על פי בקשתו התמוהה של הנאשם שבגילופין, על אף שהנאשם דובר - כמו החוקר - את השפה הטיגרית.

34. ואם לא די בכל אלה, גם בניסוח כתב האישום נפלו פגמים. כאמור לעיל, בכתב האישום הואשם הנאשם בזיוף שטר הכסף, הגם שעובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה זו. בנוסף, מתוך עובדות כתב האישום לא ברור מהם האיומים בהם מואשם הנאשם בעניינה של המתלוננת. כל שמצוין בעובדות הוא שהנאשם קילל את המתלוננת, ועל כן לא ברור במה התבטאו האיומים. אמנם בהמשך הדברים מצוין כי הנאשם שלף סכין וניסה לדקור את המתלוננים, אך הנאשם אינו מואשם בעבירות של ניסיון תקיפה או תקיפה, וגם לא נטען בכתב האישום כי שלפת הסכין היא המגבשת את האיומים בהם מואשם הנאשם. בנוסף, מתוך כתב האישום לא ברור שהוא עוסק בשתי עבירות של איומים, שכן הדבר אינו מצוין בהוראות החיקוק שלפיהן הואשם הנאשם. בהקשר זה יוער עוד, כי כתב האישום אינו מצוין שלאחר שנתפס הנאשם הוא איים על המתלוננת כי ירצח אותה, אך זאת כנראה משום שטענה זו לא הופיעה בגרסת המתלוננת במשטרה ונשמעה רק לפניי.

35. לבסוף, הראיות שהובאו לפניי אינן יכולות לבסס את האישום בעבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי. כאמור, כל שנאמר בדו"ח הפעולה שערך מר פתאי (ת/7) הוא שעובר לכבילתו הנאשם הזיז את ידיו לצדדים. מדובר בהתנגדות מינורית, אם בכלל, ואין תמה אפוא שהחוקר טקה ראה בה זוטא שאין צורך לחקור את הנאשם לגביה.

36. יחד עם זאת ולמרות זאת, המתלוננים העידו לפניי ומסרו באופן ישיר ואותנטי את גרסתם, שאף עמדה במבחן החקירה שכנגד. על סמך עדויותיהם אלה יש לקבוע כי עיקר מהלך האירוע דנא היה כלהלן: הנאשם ראה את המתלוננת חולפת במקום, קרא לה, משלא ענתה לו החל לקלל אותה, יצא לקראתה והחל לנופף כלפיה, ולאחר מכן גם כלפי המתלונן, בסכין. עדויותיהם של המתלוננים היו ברורות ומשכנעות וניכרו בהן אותות האמת. דווקא העובדה שהמתלוננים התעקשו על כך שהנאשם לא דרש מהם כסף - גם לאחר שעומתו עם גרסתו של השוטר חייטוב - מצביעה בבירור על כך שהם לא ניסו להעצים את האירוע, להוסיף לו נופך או להזיק לנאשם, וממילא על כך שהדברים שנכתבו בעניין זה על ידי השוטר מקורם בקשיים בתקשורת.

37. מנגד, גרסתו של הנאשם הינה בעייתית ומתגרה, ולא ניתן להסתמך עליה. דברי הנאשם אודות כך

שקיים יחסי מין עם המתלוננת בעבור תשלום כסף, ובמיוחד האופן הבוטה בו הטיח את הדברים במתלונן - בן זוגה של המתלוננת - במהלך העימות שנערך ביניהם, מעוררים רושם של התגרות מכוונת. בנוסף, הדברים אינם מתיישבים עם טענת הנאשם עצמו לפיה המתלוננת עבדה בבר והוא יעץ לה בענייני עבודתה זו, כאשר מהקשר הדברים ברור שלא מדובר בעבודה כיצאנית.

38. גרסתו של הנאשם גם אינה מתיישבת עם שורת ההיגיון ואינה קונסיסטנטית. בחקירותיו במשטרה טען הנאשם כי הפגישה עם המתלוננת במועד נשוא כתב האישום נקבעה לצורך קיום יחסי מין בתשלום. יחד עם זאת, לכאורה נראה מתוך הגרסה כי המתלוננת מראש סירבה לדבר (ר' ברישא להודעתו הראשונה, ת/9א) ועל כן לא ברורה טענת הנאשם כי השניים אמנם קבעו להיפגש. כך או כך, במהלך עדותו לפני סיפור הנאשם סיפור אחר לחלוטין, כפי שפורט לעיל. טענת הנאשם בעדותו לפני היתה, כזכור, כי במועד האירוע נשוא כתב האישום הוא כלל לא קבע עם המתלוננת מפגש לצורך קיום יחסי מין בתשלום, אלא קבע מפגש לצורך בירור והתפייסות, אשר נדרשו בשל טענות מצד המתלוננת בעניין דברים שהנאשם כתב עליה בפייסבוק.

39. אכן, לא ניתן לשלול כי חלק מחוסר ההיגיון הפנימי וחוסר העקביות שבגרסת הנאשם נובע מבעיות תקשורת ותרגום, ועל כן אין ליתן לקשיים ולתמיהות אלה משקל ראייתי רב. יחד עם זאת, עדיין ניתן לראות בבירור כי גרסת הנאשם היא גרסה מתגרה ולעומתית כלפי המתלונן, ומתחמקת לגופו של עניין, כך שלא ניתן ליתן בה אמון. זה גם היה הרושם הברור במהלך עדותו של הנאשם לפני, בה החל הנאשם לספר סיפור, שאין לו זכר בחומר החקירה, על מחלוקת אודות דברים שנכתבו (לדבריו לטענת המתלוננת) בפייסבוק. בהקשר זה יש גם מקום להתייחס לגרסת הנאשם שלפיה הסכין - אשר בהחזקתה הוא הודה - שימשה לו לאכילת סלט. כזכור, מדובר בסכין קפיצית, שעל פני הדברים, גם נוכח גודלה, אינה נראית כסכין המשמשת לאכילת סלט (ר' גם התצלום ת/12), וטענת הנאשם בעניין זה אינה מסתברת.

40. לבסוף יש לקבוע, במישור העובדתי, כי בעת האירועים נשוא כתב האישום היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, ולמצער קיים ספק סביר בעניין זה. מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשם כי בהקשר זה יש משמעות ראייתית לאמור בפרוטוקול המעצר (נ/1). בנוסף, לא למותר להזכיר כי על פי הראיות שהוגשו לפניי אף מספר שעות לאחר האירועים, בתחנת המשטרה בשעות הבוקר, עדיין היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, וזאת הן במהלך הובלתו לחקירה (ר' ת/1) והן בחקירה עצמה (ר' ההודעה ת/9א). חקירתו הנ"ל של הנאשם החלה בשעה 08:27, כארבע שעות לאחר האירועים נשוא כתב האישום, ובתחילת החקירה מדווח כזכור החוקר כי הנאשם לא יציב ומדיף ריח חזק של אלכוהול.

(2) המישור המשפטי:

41. המסקנה המשפטית המתחייבת, נוכח התשתית העובדתית הנ"ל, היא כי לא ניתן להרשיע את הנאשם בעבירת איומים, הן כלפי השוטר דבב והן כלפי המתלוננת (בהנחה שחרף ניסוחו הלקוי של כתב האישום יש לקרוא אותו ככולל אישום באיומים כלפיה), ועל כן יש לזכותו מביצוען של עבירות אלה. הלכה היא, כי כאשר מדובר בעבירת מטרה כגון דא, לא ניתן להרשיע בביצועה את מי שהיה נתון בזמן הביצוע הנתען במצב של שכרות. כאמור, הראיות שהובאו לפניי מצביעות על כך שהנאשם אמנם היה במצב של שכרות - הן במועד המפגש עם המתלוננים והן בעת חקירתו על ידי השוטר דבב - ולמצער קיים ספק סביר בעניין זה, ספק שממנו זכאי הנאשם ליהנות.

עמוד 10

42. לענין עבירת האיומים כלפי השוטר דבב יש גם לציין את העובדה שהנאשם כלל לא נחקר בעניינה. לא כאן המקום לערוך דיון מקיף בשאלת המשמעות של היעדר חקירה, וממילא של היעדר מתן הזדמנות לנאשם להתגונן ולהעלות את גרסתו במועד המוקדם ביותר האפשרי. יחד עם זאת, כפי שכבר צוין לעיל, האיומים הנטענים כלפי מר דבב אינם בבחינת פרט מתוך אירוע או פרשה שלגביהם נחקר הנאשם ממילא, כך שניתנה לו הזדמנות להעלות את גרסתו בעניין, אלא הם מגבשים אירוע נפרד ועצמאי ביחס אליהם. בנסיבות אלה באי חקירתו לגבי אירוע זה היתה משום פגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן לגביו ובכך יש תמיכה נוספת במסקנת הזיכוי מעבירה זו.
43. מסקנת זיכוי מתחייבת גם לגבי העבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי, שכזכור אף לגביה לא נחקר הנאשם. כאמור, הראיות שהובאו לפניי - דו"ח הפעולה שערך מר פתאי (ת/7) - מצביעות על התנגדות מינורית, אם בכלל, של הנאשם לכבילתו, בכך שהזיז את ידיו, ועל פני הדברים אין מדובר בהתנהגות המגבשת את היסוד העובדתי הנדרש בעבירה זו.
44. נותרו, אם כן העבירות של החזקת שטר כסף מזויף והחזקת סכין למטרה לא כשרה. באשר לעבירה של החזקת שטר כסף מזויף, מעבר לכך שעובדת היות שטר הכסף מזויף הוכחה באמצעות חוות דעת מומחה (ת/13), הרי שבמסגרת העימות שנערך בין הנאשם לבין המתלוננת התייחס הנאשם כאמור לשטר הכסף המזויף והודה מפורשות כי קיבל אותו לרשותו בידועו שהוא מזויף. העובדה שהנאשם טען כי החזיק בשטר על מנת להחזירו למי שנתן לו אותו אינה מעלה ואינה מורידה, ואין בה כדי לאיין את העבירה.
45. באשר לעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, אין מחלוקת כי הנאשם החזיק בסכין ברשות הרבים והנאשם אף הודה בכך מפורשות. בנסיבות אלה אין משמעות לסתירה שנתגלתה בעדותו של השוטר חייטוב, שכאמור בבית המשפט טען שהסכין בצבצה מכיס מכנסיו של הנאשם, בעוד שבדו"ח הפעולה שערך רשם שהסכין בצבצה מכיס תיקו של הנאשם. אכן, לא ברור מדוע במהלך עדותו הפנה השוטר חייטוב לדו"ח הפעולה וטען כי שם רשום שהסכין היתה בכיס המכנסיים, כאשר מדובר כאמור בטעות, אך בנסיבות הנ"ל אין בכך כדי לשנות.
46. ב"כ הנאשם טען כי החיפוש שנערך בכליו של הנאשם, ואשר במהלכו נתפס הסכין, היה חיפוש בלתי חוקי ועל כן לא ניתן לקבל את הראיות אותן הניב החיפוש. ואולם, אין לקבל טענה זו. החיפוש נערך לאחר שהמתלוננים התלוננו על כך שהנאשם הניף כלפיהם סכין. בנסיבות אלה היתה לשוטרים תשתית ראייתית די והותר על מנת לערוך חיפוש בכליו של הנאשם ועל גופו, בפרט כשלפי הטענה החשוד הסכים לחיפוש. מכל מקום, כך או כך, אין יסוד לטענה כי מדובר בחיפוש שנערך ללא עילה וללא סיבה מספקת וממילא אין הצדקה לפסילת ראיות שנתפסו במהלכו של החיפוש.
47. השאלה היא, אם כן, אם הנאשם החזיק את הסכין ברשותו, מחוץ לתחום ביתו או חצירו, למטרה כשרה. לעניין זה, הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, שלפיהן הואשם הנאשם, מעבירות את הנטל להוכיח כי החזקת סכין היתה למטרה כשרה אל הנאשם. והנה, במקרה דנא, על פני הדברים, הנאשם לא עמד בנטל זה. גם אם נתעלם מהעובדה שהנאשם השתמש בסכין על מנת לנפנף בו כלפי בני אדם, וגם אם נתעלם מהקושי להסתמך על גרסתו של הנאשם באופן כללי, כפי שהוסבר ונומק לעיל, הרי שעדיין כשל הנאשם מלהוכיח מטרה כשרה להחזקת הסכין מהטעם הפשוט שההסבר שנתן, לפיו מדובר בסכין לאכילת סלט, הינו כאמור מופרך על פניו. הנאשם גם הוסיף וטען שהוא משתמש בסכין כדי ל"סדר" דברים, אך לא ברור במה דברים אמורים ומכל מקום אין בכך הוכחה להחזקה למטרה כשרה.

48. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני קובע כדלקמן:

אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי, לפי הוראות סעיף 47(א) לפקודה.
אני מרשיע את הנאשם בעבירות של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, והחזקת שטר כסף מזויף, לפי הוראות סעיף 462(2) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ה, 30 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.